

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 102/25
6.3.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Оливере Анђелковић, председника већа, Драгана Ћесаровића и Весне Лукачевић, чланова већа, са вишим саветником Кристином Вуковић, записничарем, у кривичном предмету према **окривљеном АА**, због кривичног дела насиље у породици из члана 194 став 3 у вези са ставом 1 КЗ, одлучујући о жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Наталије Ракић, изјављеној против пресуде Основног суда у Смедереву К.бр.532/21 од 29.11.2024.године, у седници већа одржаној дана 06.3.2025.године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Наталије Ракић, а пресуда Основног суда у Смедереву К.бр.532/21 од 29.11.2024.године се **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Смедереву К.бр.532/21 од 29.11.2024.године, окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело насиље у породици из члана 194 став 3 у вези са ставом 1 КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године која ће му се рачунати од дана и часа лишења слободе, а по правноснажности пресуде. Истом пресудом одређено је да трошкови кривичног поступка и паушала падају на терет окривљеног АА, с тим што ће суд о врсти и висини истих одлучити посебним решењем.

Против наведене пресуде благовремено је жалбу изјавила бранилац окривљеног АА, адвокат Наталија Ракић због битне повреде одредаба ЗКП, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о казни са предлогом да Апелациони суд у Београду првостепену пресуду преиначи или укине и врати првостепеном суду на поновно одлучивање. Бранилац је тражила да и она и окривљени буду обавештени о седници већа пред Апелационим судом у Београду.

Апелационо јавно тужилаштво у Београду је поднеском Ктж.бр.117/25 од 04.02.2025.године предложило да Апелациони суд у Београду одбије као неосновану жалбу браниоца окривљеног АА, адвоката Наталије Ракић, а пресуду Основног суда у Смедереву К.бр.532/21 од 29.11.2024.године потврди.

Апелациони суд у Београду одржао је седницу већа, у присуству браниоца адвоката Наде Митровић Ракић, по заменичком пуномоћју за адвоката Наталију Ракић, а у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду и окривљеног АА. На седници већа Апелациони суд у Београду размотрио је списе предмета, па је након разматрања навода и предлога из изјављене жалбе, имајући у виду и предлог Апелационог јавног тужилаштва у Београду из напред цитираног поднеска, након што је првостепену пресуду испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби, сходно одредби члана 451 став 1 Законика о кривичном поступку нашао:

-жалба је неоснована.

У изјављеној жалби бранилац адвокат Наталија Ракић истиче да је првостепена пресуда донета уз битне повреде одредаба кривичног поступка, с обзиром да је диспозитив пресуде нејасан и не садржи разлоге о битним чињеницама, а они који су наведени су нејасни и противречни.

Међутим, насупрот овако изнетим жалбеним наводима, првостепена пресуда није донета уз битне повреде одредаба кривичног поступка, с обзиром на то да је изрека пресуде јасна и разумљива, а првостепена пресуда садржи разлоге о одлучним чињеницама, није противречна сама себи и датим разлозима и садржи све чињенице и околности од којих зависи примена закона, док образложење првостепене пресуде садржи разлоге о одлучним чињеницама, а пресуда не садржи противречности ни међусобне, ни у односу на садржину изведених доказа, при чему је првостепени суд у образложењу пресуде дао јасне и правилне разлоге за своју одлуку.

Оспоравајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, бранилац окривљеног АА наводи да је нејасно на основу којих доказа је првостепени суд извео закључак да је окривљени АА извршио кривично дело за које је оглашен кривим. Бранилац је посебно у изјављеној жалби указала да је оштећена ББ у свом исказу дозволила могућност да је повреде задобила приликом неког пада, с обзиром да је тешко болесна особа, нервно лабилна, поремећен јој је центар за равнотежу, због чега јој се често догађа да због вртоглавице падне. Бранилац је у изјављеној жалби оспорила и исказ оштећене који је дала пред ОЈТ Смедерево, наводећи да је такву изјаву дала због тога што је била љута на свог супруга и у афекту га је пријавила.

Међутим, насупрот овако изнетим жалбеним наводима браниоца адвоката Наталије Ракић, првостепени суд је након детаљне анализе доказа који су изведени током првостепеног поступка, правилно и потпуно утврдио чињенично стање, о чему је у образложењу пресуде дао јасне и аргументоване разлоге које у свему као правилне прихвата и овај суд.

У својој одбрани окривљени АА је негирао извршење кривичног дела, наводећи да не уме да објасни како је оштећена задобила повреде које су код ње констатоване, али је дозволио могућност да је критичном приликом одгурнуо оштећену, те да је именована на тај начин задобила повреде.

У свом исказу оштећена ББ је навела да има здравствених проблема због чега пије одређену терапију и у једном тренутку, током свађе, окривљени ју је гурнуо тако што је својом руком гурао у пределу груди говорећи јој да иде унутра, мислећи при том да оде у собу како би се смирила, што је она и учинила. У соби је попила лекове које иначе пије, а окривљени је отишао. Оштећена је надаље навела да су лекови које је попила деловали тако што није била при себи, као и да је могуће да је у таквом стању пала и ударила се о нешто.

Правилно је првостепени суд чињенично стање у овом кривичном поступку утврдио из исказа сведока ВВ, полицијског службеника при Полицијској станици у Ковину, која је у свом исказу навела да је оштећена ББ критичном приликом била код лекара и по повратку је дошла у просторије полицијске станице где су обавиле разговор, при чему је дошла са медицинском документацијом у којој је констатовано да оштећена има тешке телесне повреде, а у разговору са полицијским службеником оштећена је навела да је наведене тешке телесне повреде задобила на тај начин што је окривљени АА ударао рукама по глави и телу, о чему је сачињена службена белешка.

Надаље, из налаза и мишљења судског вештака др Миомира Кражића од 29.9.2021.године неспорно је утврђено да је оштећена ББ критичном приликом задобила телесне повреде у виду трауматске руптуре у задњем горњем делу бубне опне левог уха, у виду нагњечине грудног коша у пределу горње половине са леве стране и у виду нагњечине у пределу рамена и задње стране надлактице са крвним подливом. Судски вештак је констатовао да све описане повреде настају вишеструким директним дејством тупине замахнуте механичке силе, а у конкретном случају су могле настати ударцима отвореном или затвореном шаком – песницом. Повреда у виду трауматске руптуре у задњем горњем делу бубне опне левог уха могла је да настане ударцем отвореном шаком, повреда у виду нагњечине грудног коша у пределу горње половине са леве стране је могла да настане дејством отворене или затворене шаке, док је повреда у виду нагњечине у пределу рамена и задње стране надлактице са крвним подливом могла да настане дејством затворене шаке. Судски вештак је на главном претресу појаснио да описана тешка телесна повреда није могла настати услед пада, већ иста углавном настаје приликом удара отвореном шаком у пределу уха.

Имајући у виду напред наведени налаз и мишљење судског вештака из кога се неспорно утврђује на који начин је оштећена критичном приликом задобила повреде, а што је у складу и са описом догађаја који је оштећена дала у полицијској станици, сведоку ВВ, то правилно првостепени суд није прихватио исказ оштећене ББ, која је у свом исказу навела да је наведене повреде можда задобила на тај начин што је пала и ударила се о нешто, посебно имајући у виду да се судски вештак др Миомира Кражић децидно изјаснио да описана тешка телесна повреда није могла настати услед пада, већ иста углавном настаје приликом удара отвореном шаком у пределу уха. По налажењу Апелационог суда у Београду, у овом делу исказ оштећене је дат у циљу умањења

кривичне одговорности окривљеног АА, а исти је оповргнут осталим доказима који су изведени током првостепеног поступка, како је то напред наведено.

На правилно и потпуно утврђено чињенично стање, правилно је првостепени суд применио кривични закон када је нашао да су се у радњама окривљеног АА стекла сва битна обележја кривичног дела насиље у породици из члана 194 став 3 у вези става 1 КЗ, за које кривично дело је окривљени оглашен кривим.

Апелациони суд у Београду је испитао првостепену пресуду и у делу одлуке о кривичној санкцији, која је оспорена од стране браниоца адвоката Наталије Ракић, која је у жалби навела да се окривљени у међувремену развео од оштећене, тако да сада нема услова да врши насиље над оштећеном, као и да је приликом одмеравања кривичне санкције првостепени суд морао имати у виду чињеницу да је окривљени болестан и да му предстоји операција.

Насупрот овако изнетим жалбеним наводима, правилно је првостепени суд приликом одлучивања о врсти и висини кривичне санкције имао у виду све околности прописане чланом 54 КЗ, па је од олакшавајућих околности имао у виду чињеницу да је окривљени родитељ, да се коректно држао пред судом, да се оштећена није придружила кривичном гоњењу и није истакла имовинско-правни захтев, док је као отежавајућу околност ценио његову ранију осуђиваност.

Имајући у виду напред наведене олакшавајуће околности на страни окривљеног, које је првостепени суд ценио као нарочито олакшавајуће околности, те ценећи отежавајуће околности које су утврђене на страни окривљеног, као и друштвену опасност учињеног кривичног дела и његову тежину, степен кривице окривљеног и наступеле последице, правилно је првостепени суд окривљеног АА осудио на казну затвора у трајању од 1 (једне) године.

И по оцени Апелационог суда у Београду, казна затвора у трајању од 1 (једне) године у свему је сразмерна тежини учињеног кривичног дела и степену друштвене опасности, као и личности окривљеног као учиниоца, те је иста неопходна, али и довољна да се њоме остваре како циљеви специјалне превенције, тако и циљеви генералне превенције.

Имајући у виду све напред наведено, Апелациони суд у Београду је на основу одредбе члана 457 Законика о кривичном поступку донео одлуку као у изреци пресуде.

**Виши саветник-записничар
Кристина Вуковић, с.р.**

**Председник већа-судија
Оливера Анђелковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић